

Riksdagen
Uppteckningar
vid EU-nämndens sammanträden
2017/18:39

Fredagen den 15 juni

§ 1 Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor

**Arbetsmarknads- och etableringsminister Ylva Johansson
Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning,
socialpolitik, hälso- sjukvård samt konsumentfrågor den 15 mars
2018**

**Återrapport från informellt ministermöte 17–18 april 2018
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
sysselsättning, socialpolitik, hälso- sjukvård samt konsumentfrågor
den 21–22 juni 2018**

Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar arbetsmarknadsminister Ylva Johansson välkommen tillsammans med medarbetare. Först på dagordningen i denna del är en återrapport från mötet i rådet den 15 mars och en återrapport från informellt möte den 17–18 april. Finns det något utöver det skriftliga att tillägga?

Anf. 2 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Nej. Jag har återrapporterat båda mötena till arbetsmarknadsutskottet och svarar förstås gärna på frågor här.

Anf. 3 VICE ORDFÖRANDEN:

Då hör vi med nämnden om det är någon som har en fråga eller fundering.

Det tycks inte vara fallet. Återrapporterna läggs till handlingarna.

Vi går över till dagens riktiga föredragningslista och börjar med ärende 4, Direktiv om tydliga och förutsägbara arbetsvillkor.

Anf. 4 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Låt mig först bara fråga om det finns intresse av att jag går igenom vad direktivet innehåller eller om vi ska gå rakt på läget.

Anf. 5 VICE ORDFÖRANDEN:

Gärna en genomgång om jag ska svara för min del. Vi är många som inte är uppdaterade och informerade på det sätt som de som kanske jobbar med det här dagligdags är.

Anf. 6 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Det handlar alltså om direktivet om tydliga och förutsägbara arbetsvillkor. Vi kallar det arbetsvillkorsdirektivet. Avsikten från ordförandeskapet är att nå en allmän inriktning på Epsco.

Arbetet har gått fort. Förslaget presenterades strax före jul. Jag har haft överläggningar med arbetsmarknadsutskottet den 30 januari och den 24 april och informerade även så sent som i tisdags utskottet om läget.

Det här direktivet ersätter ett gammalt direktiv som heter upplysningsdirektivet. Det befintliga direktivet styr vilken information den anställde ska få om sin anställning, kan man säga. Nu kommer alltså ett nytt förslag till direktiv som ersätter det gamla och som, får man säga, också har ett bredare scope. Syftet är att främja säkrare och tryggare anställningar och samtidigt säkerställa arbetsmarknadens anpassningsförmåga och att förbättra levnads- och arbetsvillkor.

Enligt ursprungsförslaget ville man införa en EU-definition av begreppen "arbetstagare" och "arbetsgivare", som omfattas av direktivet. Man föreslog en uppdatering av informationsbestämmelserna som i dag finns i upplysningsdirektivet, men man föreslog också att medlemsstaterna ska utarbeta mallar och modeller för denna information. Informationen kan tillhandahållas via kollektivavtal, andra författningar och nationella lagar och även lämnas elektroniskt.

Sedan har de en annan del i det nya förslaget som innehåller minimikrav för anställningsvillkor. Det är sådant som maximal längd för provanställning, parallella anställningar, minsta förutsägbarhet för arbete, vilket till exempel handlar om hur snabbt man måste inställa sig hos en arbetsgivare om man är timanställd och vilka krav som kan ställas så att arbetstagaren inte måste stå standby alltid – om man inte får lön för att göra det förstås – och omvandling till annan anställningsform och rätt till utbildning.

Minimikraven som finns i direktivet får enligt förslaget ändras genom kollektivavtal som har ingåtts mellan arbetsmarknadens parter eller i nationell lagstiftning eller praxis. Man har också bestämmelser om tvistlösning och sanktioner.

Jag har överlagt två gånger med arbetsmarknadsutskottet. Riksdagen började med att anse att det här stred mot subsidiaritetsprincipen, men eftersom vi var det enda landet som gjorde det föll frågan direkt. Det gjorde också att vi började lite off i förhandlingarna.

Vi har drivit på hårt i förhandlingarna, och i överenskommelse med arbetsmarknadsutskottet har vi framför allt drivit två frågor: att inte ha en EU-definition av arbetstagar- och arbetsgivarbegreppet och att värna den svenska kollektivavtalsmodellen. Det har varit de prioriterade frågorna. Vi har förstås även haft synpunkter på en del annat.

Hittills i förhandlingarna har vi uppnått att det arbetstagar- och arbetsgivarbegrepp som nu föreslås inte definieras på EU-nivå. Det som

var senast på Coreper var en hänvisning till en nationell definition av arbetstagarbegreppet, så det tycks vi ha uppnått.

Det handlar också om att den information som man ska tillhandahålla enligt det här reviderade informationsdirektivet, kan man säga, i större utsträckning kan hänvisa till lagar och kollektivavtal.

Sedan är det lite grann om tidsfristen. Minimirättigheterna har förtydligats men också blivit mer flexibla, då de flesta artiklarna hänvisar till nationell rätt. Det har vi också uppnått i förhandlingarna.

Bestämmelsen om möjlighet att göra undantag genom kollektivtal har förtydligats genom ett tillägg där parterna utöver att ingå avtalen även har rätt att upprätthålla, förhandla och genomföra dem. Även tillhörande skäl har förtydligats med hänvisning till att det är viktigt att respektera parternas autonomi.

Twist- och förhandlingsbestämmelserna har blivit mer flexibla och möjliggör för medlemsstaterna i större utsträckning att bibehålla sina nationella system.

Vi har under resans gång både uttryckt stark kritik mot delar av förslaget och tagit fram konstruktiva ändringsförslag i syfte att värna den svenska arbetsmarknadsmodellen. Under förhandlingarna har det gått i en riktning som är i linje med den som jag har haft stöd för i arbetsmarknadsutskottet och som värnar flexibiliteten i medlemsstaterna och vår arbetsmarknadsmodell. Som jag sa tidigare har vi hårdast prioriterat arbetstagar- och arbetsgivarbegreppet och kollektivavtalsmodellen.

Man kan säga att det vi har uppnått hittills, på senaste Coreper, var att vi vann frågan om nationell hänvisning av arbetstagarbegreppet. Varför är det viktigt? Om jag ska göra en utvikning är det så att vi i Sverige inte har någon lagstadgad definition av arbetstagare och arbetsgivare, utan detta fastställs av Arbetsdomstolens praxis. Det är en bra ordning, eftersom det innebär att när nya anställningsformer dyker upp så kan man snabbt ta ställning hur de ska tolkas. Detta är något som gynnar och bejaktar framväxten av innovativa, nya sätt att organisera arbetet samtidigt som det säkerställer skyddet för arbetstagare utan att man behöver vänta på långa lagstiftningsprocesser. Eftersom lagstiftningsprocessen på EU-nivå är ännu långsammare skulle en EU-definition innebära en risk för både innovation och skydd.

Därför ser jag det som nåddes på Coreper – med hänvisning till nationell definition av arbetstagarbegreppet – som en stor framgång. Det kvarstår att bevaka att det verkligen blir så också på ministerrådets allmänna inriktning.

När det gäller kollektivavtalsmodellen kan man nog uttrycka det så att vi gärna vill ha både hängslen och livrem, eftersom vår modell ständigt kommer i konflikt med EU-rättsliga system. Vi har möjligen uppnått hängslen, men vi vill gärna ha en livrem också, och det betyder att vi inte är nöjda. Vi skulle vilja ha uttryckligare skrivningar om att man också kan göra undantag från minimilagstiftningen via kollektivavtal på det sätt som man kan göra enligt den svenska arbetsmarknadsmodellen.

Detta har vi ännu inte uppnått, och därför är den ståndpunkt som jag vill ha stöd för här att Sverige ska fortsätta att bevaka att det vi uppnådde på Coreper med arbetstagarbegreppet verkligen blir så på ministerrådet. Vi ska även fortsätta att verka för att möjligheten att göra undantag genom

kollektivavtal också enligt vår modell ytterst kan säkerställas. Där är vi alltså inte, och därför menar jag att jag alltså vill påverka fram till ministerrådet och på ministerrådet för att försöka uppnå detta.

Jag tänker förstås använda den svenska modellen som mitt starkaste argument. I den sociala pelaren som antogs så sent som i höstas, finns det väldigt uttryckliga skrivningar om att man ska värna de nationella arbetsmarknadsmodellerna, och det hänvisas också särskilt till att man ska uppmuntra att parterna tar ansvar via kollektivavtal. Jag menar att det liggande förslaget inte gör detta i tillräcklig utsträckning.

Jag vill ha stöd för det arbete som jag beskriver här för att kunna ställa oss bakom ett förslag till allmän inriktning på ministerrådet. Men om vi inte får tillräckligt gehör för vår arbetsmarknadsmodell vill jag också, med det här i beaktande, ha stöd för att göra en markering till protokollet att vi inte är nöjda utan kommer att fortsätta att arbeta för att i den fortsatta processen få igenom livremmen för vår arbetsmarknadsmodell.

Detta är den ståndpunkt jag söker stöd för.

Anf. 7 TINA ACKETOFT (L):

Tack så mycket, statsrådet, för redogörelsen! Det var nog bra att statsrådet gjorde en sådan, om än i ett något kortare format än vad jag har förstått att ni har haft i arbetsmarknadsutskottet.

Det låter väl som en klok linje. Liberalerna tillsammans med regeringen var det parti som stödde just den sociala inriktningen, men jag tror att alla partier här kan enas om att vi står bakom den svenska modellen och det sätt som ministern lägger upp arbetet på, det vill säga att vi ska verka för den. Därest det inte går måste man ändå fortsätta att trycka väldigt hårt på vad det var vi gick in i. Man kan ju inte nu komma och omvandla det till något därutöver, utan vi ska verkligen trycka på att det är just de nationella ländernas ansvar och parternas ansvar på arbetsmarknaden.

Vi ställer oss bakom det försök till hängslen och livrem med vilket statsrådet går in i detta och följer förhandlingarna med fullt intresse.

Anf. 8 CHRISTIAN HOLM BARENFIELD (M):

Vi har som sagt var diskuterat det här i arbetsmarknadsutskottet ett antal gånger. Vi moderater var emot den sociala pelaren just på grund av den risk för EU-lagstiftning på detta område där vi nu precis har hamnat.

Vi sitter nu i en situation som vi varnade för, nämligen att Sverige måste böja sig för EU-lagstiftning på arbetsmarknadsområdet, något som i praktiken innebär stora, för att inte säga livsavgörande, ingrepp i den svenska arbetsmarknadsmodellen.

Kommissionen har varit pådrivande i arbetet för en snabb process. Vi såg det och tog även upp det här i höstas innan den sociala pelaren var på plats, vilket gav oss en känsla för hur kommissionen ämnade tolka den sociala pelaren.

Arbetsvillkorsdirektivet är inte riktigt en uppdatering av det gamla upplysningsdirektivet, som regeringen framhåller. Det är ju en total omstöpning av tidigare bestämmelser på området. Det är dessa genomgripande förändringar som nu hotar den svenska arbetsmarknadsmodellen.

Vi skulle därför egentligen vilja säga nej till hela förslaget. Men det skulle inte förändra något i sak, eftersom vi sitter i den förhandlingssitua-

tion vi gör med de övriga 27 EU-länderna. Beslut tas med majoritet, och även om vi är helt eniga i Sveriges riksdag räcker det inte långt när övriga EU-länder inte instämmer i vår åsikt. Givet den situation som råder i de här förhandlingarna anser vi väl ändå att det bästa är att vi ger regeringen mandat att maximera Sveriges chanser att få tillgång till så bra lagtext som det bara är möjligt.

Vi säger därmed ja till detta, trots våra tidigare invändningar. Vi hoppas att Sverige på det sättet fortsatt ska kunna förbättra lagtexten, så att skrivningar som säkrar våra parters autonomi på arbetsmarknaden kommer med. Om detta inte blir fallet hoppas vi givetvis att det görs en tydlig markering från svensk sida.

Anf. 9 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag har följande fråga till statsrådet: Var går statsrådets red lines, det vill säga hur dåligt får förslaget bli innan Sverige säger nej?

Anf. 10 AMINEH KAKABAVEH (V):

Jag vill bara berömma arbetsmarknadsministern för den hållningen och det arbetet. Jättebra jobbat! Det är viktigt att den nationella bestämmanderätten och subsidiaritetsprincipen gäller. Det är bra att Sverige försöker påverka. Delvis har Sverige också påverkats, även om det inte alltid är lätt. Men jag önskar all lycka. Vi stöder den linje som regeringen hittills haft.

Anf. 11 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Jag vill säga, inte minst till Tina Acketoft: Vi har en nära dialog med de svenska parterna, som följer arbetet. Den linje vi nu föreslår är helt i linje med det som de också vill se, så de är nära involverade i hur vi bedriver det här arbetet. De är direkt berörda. Jag kommer självklart att betona detta med en social pelare. Jag anser faktiskt att det är mitt starkaste kort.

Var går då red lines? Det är ingen omröstning som förutspås, utan en allmän inriktning. Om jag ska vara helt ärlig är jag lite orolig för trilogien med parlamentet i den här frågan. Även om man skulle uppnå detta i ministerrådet finns det ju risker framöver också, för det är en fortsatt process med parlamentet. Vår erfarenhet hittills är väl att vi har haft lite större framgång i ministerrådet än i parlamentet när det gäller att värna vår arbetsmarknadsmodell och förståelsen för den.

Det betyder att vi inte är framme vid omröstning. Jag kommer inte att säga ja eller nej, utan jag kommer att deklarerat en svensk ståndpunkt. För att ha möjlighet att vara med och påverka i den fortsatta processen bör man inte säga nej, för då är man inte med i den processen. Det utesluter inte att man hamnar i ett nej till sist när allting är klart, om man inte har uppnått detta när vi är framme vid omröstning. Men det är vi ju inte, utan det är en allmän inriktning. Därför blir det inget röstningsförfarande. Jag har för avsikt att säga att vi tänker fortsätta arbetet och göra en protokollsanteckning om varför vi tycker att detta är viktigt – om vi inte uppnår det vi vill uppnå.

Anf. 12 CHRISTIAN HOLM BARENFELD (M):

Det är också lite intressant vad som händer i Europaparlamentet efteråt. Har jag inte fel är ministerns partikollega Marita Ulvskog ordförande i just den kommitté som hanterar de här frågorna i EU-parlamentet. Hur är kommunikationen där? Vilken är deras bedömning av hur man landar i parlamentet? Kommer parlamentet kanske att ha möjlighet att landa i ett klokare beslut än rådet?

Anf. 13 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA

JOHANSSON (S):

Jag kan inte svara på den frågan. Jag har nyligen träffat rapportören, som är en spansk liberal. Han var här i Sverige. Han har träffat riksdagspartier, tror jag. Han har också träffat parterna, och han har träffat mig. Det är bra att han vill lyssna. Jag skulle säga att rapportören är den viktigaste personen i det här skedet när det gäller hur arbetet kommer att gå. Där tror jag att vi från flera partier har möjlighet att utöva påtryckningar för den svenska modellen.

Anf. 14 VICE ORDFÖRANDE:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i denna fråga.

Vi övergår till dagordningspunkt 5, Direktivet om balans mellan arbete och privatliv.

Anf. 15 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA

JOHANSSON (S):

Det här förslaget överlade jag om i arbetsmarknadsutskottet den 17 oktober förra året, och jag har informerat utskottet löpande, senast i tisdags.

Det direktiv om föräldraledighet som kommissionen lade fram innebar en utökning och förstärkning av rätten till betald familjerelaterad ledighet. Syftet var inte minst att få män att ta större ansvar för omsorgen om barn och anhöriga. Kommissionen föreslog tio arbetsdagars pappaledighet, fyra månaders betald kvoterad föräldraledighet med ersättningsnivå från sjukförsäkringen samt ledighet för anhängvårdare, även den med ersättning i enlighet med sjukförsäkringen.

Det har hänt en hel del med det här direktivet under förhandlingarna. Medlemsstaterna har gett stöd till målsättningen att stärka jämställdheten, öka kvinnors arbetskraftsdeltagande och underlätta för föräldrar och andra med omsorgsansvar att förena arbete och privatliv. Men det har varit många olika förslag. Kommissionens förslag har tagits emot olika beroende på att de nationella förutsättningarna skiljer sig åt, med stora kulturella och ekonomiska skillnader. Jättemånga kompromissförslag har lagts fram. Förhandlingen har gått i en riktning som innebär att man alltmer diskuterar kompromisser som innebär ökad flexibilitet för medlemsstaterna.

I den ståndpunkt som vi har verkat för och som har förankrats i arbetsmarknadsutskottet har det till exempel varit viktigt för Sverige att uppnå en möjlighet att begränsa föräldraledigheten till de tidiga åren. Så har vi ju det i vår lagstiftning om man exempelvis redan har barn när man kommer till Sverige. Den typen av begränsningar vill vi fortsätta att kunna

göra. Vi hade också en hel del frågetecken när det gällde anhörigvård. Vi vill inte att det skapas en ny kvinnofälla som handlar om att vara hemma och ta hand om sjuka eller äldre anhöriga i stället för att använda äldreomsorg. Vi har nått framgång i de delarna.

Samtidigt har förslaget till direktiv förändrats och – får man nog kanske ändå säga – urvattnats en hel del. Ordförandeskapet söker nu stöd för en allmän inriktning på ministerrådet. Det liggande förslaget innebär fyra månaders betald ledighet, varav två månader är kvoterade, men definierar inte på vilken nivå det ska vara betalt. Det är upp till medlemsländerna att definiera det. Jag tittar på Karin Sandkull för att se om jag säger rätt.

Anf. 16 Kanslirådet KARIN SANDKULL:

Jag ska bara korrigera. Ersättningen avser i det liggande förslaget bara de två månader som kvoterar. Det här är en ändring som har kommit i sista stund.

Anf. 17 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Det är alltså bara två månader med ersättning, och de är kvoterade. Däremot ska man ha fyra månader ledigt, men de är inte ersatta.

Frågan hur man ska hantera olika typer av familjekonstellationer som inte är kärnfamiljer, vilket också har varit en svensk fråga, lämnas till medlemsländerna att hantera i enlighet med nationell rätt. Detsamma gäller till exempel frågan om åldersgränser i föräldraförsäkringen, så vi kan behålla våra förslag. Förslaget om anhörigvård gäller den som har ”serious medical reasons” och ska ta hand om någon, men det är inte i det nu liggande förslaget kopplat till någon ersättning. Vår bedömning är att detta stämmer ganska väl med den möjlighet vi har i det svenska systemet att vara ledig för att ta hand om en svårt sjuk anhörig. Denna möjlighet används ofta till exempel i samband med livets slutskede. Man har rätt till ledighet i 100 dagar.

Det förslag till ministerrådet som nu ligger går inte lika långt som kommissionens förslag men ger ändå möjlighet till ett mer jämställt arbetsliv, samtidigt som det utformas så att hänsyn kan tas till nationella system. Vår bedömning är att det liggande direktivet inte kräver några substantiella förändringar i de svenska system som vi redan har för föräldraledighet och anhörigvård. Därför föreslår jag att Sverige kan ställa sig bakom förslaget till allmän inriktning. Skulle det bli diskussion på ministerrådet från andra länder föreslår jag att jag ska ha ett mandat att i enlighet med det mandat jag redan har från arbetsmarknadsutskottet om den allmänna inriktningen kunna vara öppen om det kommer upp andra förslag vid bordet. Men vi ställer oss bakom den allmänna inriktningen som det liggande förslaget är.

Anf. 18 CHRISTIAN HOLM BARENFELD (M):

Det här är ytterligare en sådan fråga som vi anser och alltid har ansett inte bör behandlas på EU-nivå. Men nu är vi där vi är, och då det här förslaget nu har blivit så extremt mycket mer urvattnat än det var från början är det mindre plågsamt än det var i utgångspunkten. Givet det och givet hur regeringens ståndpunkt ser ut kan vi ställa oss bakom den, om än

med viss reservation. Vi ställer oss bakom den, som vi har sagt i arbetsmarknadsutskottet.

Anf. 19 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD):

Vi hade en avvikande mening redan i arbetsmarknadsutskottet. Vi hänvisar till den och ställer oss bakom den.

Anf. 20 TINA ACKETOFT (L):

Detta påverkar inte den svenska situationen, men jag tycker att det är bra om fler kvinnor får möjlighet till ett arbetsliv – och män också, naturligtvis. Detta tar vi för givet i Sverige, men det viktiga är att vi alltid framför det i de här sammanhangen.

Jag har en liten fråga. Statsrådet säger att hon utifall att vill ha ett öppet mandat. Vad skulle i så fall det öppna förlängda mandatet innebära?

Anf. 21 ERIK SLOTTNER (KD):

Vi har hela tiden varit kritiska till det här och vill därför anmäla avvikande mening. Även om det nuvarande förslaget är betydligt bättre och mer urvattnat än kommissionens ursprungliga förslag anser vi ändå att det är alltför långtgående. Familjepolitiken är en nationell angelägenhet och ingenting som ska beslutas på EU-nivå. Förslaget innehåller också förslag om en viss kvotering av föräldraförsäkringen. Det är någonting som vi inte vill ha i Sverige och således inte heller vill ha på EU-nivå. Därför anmäler vi avvikande mening.

Anf. 22 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Jag ska svara Tina Ackeftoft direkt. Jag är ledsen att jag inte var tydlig från början. Från det senaste Corepermötet har texten gått till ministerrådet med två utestående frågor. Den ena gäller antalet kvoterade månader. Huvudförslaget är alltså två, men det finns länder som har synpunkter på det och vill ha färre. Den andra frågan gäller ersättningsnivån, som ska bestämmas nationellt. Där finns ordet ”adequate”, som är kopplat till nivån för den ersättningsdefinierade ledigheten. Även här finns det synpunkter från medlemsländer, så det kan bli diskussioner. Inget av detta påverkar vad vi kan göra i Sverige. Därför skulle jag vilja ha ett visst utrymme, särskilt med hänvisning till att jag har en annan fråga på samma ministerråd där vi har starka synpunkter som vi vill ha igenom om den svenska modellen. Jag skulle vilja ha en viss flexibilitet i de här två frågorna: färre kvoterade månader och ordet ”adequate”.

Anf. 23 VICE ORDFÖRANDE:

Då är diskussionen avslutad, och jag konstaterar att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt med avvikande meningar anmälda av Sverigedemokraterna och Kristdemokraterna – oliklydande sådana.

Vi går vidare till dagordningspunkt 6, Direktivet om likabehandling.

Anf. 24 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Ja, kära vänner, det här är en gammal kär punkt.

Det kommer vid Epsco att lämnas en lägesrapport om arbetet med kommissionens förslag till direktiv om skydd mot diskriminering på grund av religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning. Det är en informationspunkt som kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke ansvarar för men som jag föredrar här i nämnden i dag.

Av lägesrapporten framgår att det finns brett stöd, men det behövs fortsatt arbete. Direktivet har förhandlats i tio år. För att förslaget ska kunna antas måste det finnas enighet, och det gör det alltså inte. Men Sverige fortsätter att vara positivt till direktivförslaget och har samma inställning som Sverige haft hela tiden sedan direktivet presenterades 2008.

Anf. 25 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen om detta.

Då övergår vi till dagordningspunkt 7, Förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten.

Anf. 26 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Denna punkt är en informationspunkt, en lägesrapport från ordförandeskapet och kommissionen. Jag överlade med arbetsmarknadsutskottet om detta senast den 24 april.

Syftet med kommissionens förslag är att EU:s bestämmelser om gränsöverskridande rörlighet på den inre marknaden ska tillämpas rättvist, enkelt och effektivt. Det innebär en ny myndighet som ska stödja medlemsstaterna och kommissionen i frågor som rör gränsöverskridande arbetskraftsrörlighet och samordning av trygghetssystemen. Man föreslår en sammanslagning av sju, tror jag att det är, olika befintliga funktioner på EU-nivå i den nya myndigheten.

Förhandlingarna har nyligen inletts. Man har påbörjat arbetet men inte kommit särskilt långt. Bedömningen får nog vara att det här är en fråga som inte har rört sig särskilt mycket. På ministerrådsmötet har man uppe till beslut allmän inriktning om arbetsvillkorsdirektivet, föräldraledigheten och även förordning 883, som Annika Strandhäll har huvudansvaret för. Det är tre stora och viktiga direktiv. Jag tror att bedömningen är att man helt enkelt inte har flyttat sig i den här frågan, så den ligger i princip still. Några nya förslag har heller inte kommit eller presenterats av medlemsländerna i arbetsgruppen.

Jag förslår att Sverige helt enkelt noterar lägesrapporten. Jag tror inte att det blir någon diskussion om detta, men skulle det bli det får jag väl framföra den svenska ståndpunkten.

Anf. 27 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen om denna punkt.

Då övergår vi till dagordningspunkt 8, Den europeiska planeringsterminen 2018.

Anf. 28 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA
JOHANSSON (S):

Under denna punkt ska ministrarna behandla 2018 års europeiska planeringstermin som en förberedelse av Europeiska rådets möte den 28–29 juni, då stats- och regeringscheferna förväntas avsluta årets termin genom att ställa sig bakom de landsspecifika rekommendationerna till medlemsstaterna.

Punkten innehåller dels en diskussionspunkt, dels underpunkter som utgör beslutspunkter. Jag kommer att redogöra för hela dagordningspunkten, men jag och socialminister Annika Strandhäll har delat ansvar för underpunkt b.

För att börja med underpunkt a ska Epscorådet godkänna sysselsättningsdelarna i de landsspecifika rekommendationerna. Finansminister Magdalena Andersson kommer hit i nästa vecka, tror jag, för att samråda om de ekonomisk-politiska aspekterna av rekommendationerna. Men Epsco rör enbart de rekommendationer som rör sysselsättning.

När det gäller Sverige har kommissionen liksom förra året inte föreslagit någon rekommendation på sysselsättningsområdet. Vi är ett av få länder som inte har fått en sådan.

Regeringen ser rekommendationerna som ett instrument för att uppmuntra till ansvarsfull ekonomisk politik och uppfyllelse av de mål som satts upp inom EU. Samtidigt är rekommendationerna inte bindande, utan det är parlamenten i varje medlemsstat som ytterst beslutar om utformningen av den nationella politiken.

Jag föreslår att Sverige på rådsmötet ställer sig bakom att godkänna sysselsättningsdelarna i utkastet till rådets rekommendationer till varje medlemsstat och det tillhörande utkastet till förklarande not.

Anf. 29 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD):

Här har vi sedan tidigare en avvikande mening. Vi anser att det är upp till medlemsländerna själva att bestämma över bland annat sin sysselsättningspolitik.

Anf. 30 VICE ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns majoritet för regeringens här redovisade ståndpunkt med en avvikande mening anmäld av Sverigedemokraterna. Det gäller punkt 8 a, b och c.

Anf. 31 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA
JOHANSSON (S):

Nej, det gäller a. Nu kommer jag till b.

Här väntas vi på rådsmötet godkänna två yttranden med övergripande bedömningar av kommissionens förslag till rekommendationer samt av genomförandet av fjolårets rekommendationer.

Expertkommittéerna Sysselsättningskommittén och Kommittén för socialt skydd har tagit fram varsitt yttrande. Yttrandena innehåller en sammanfattning av de viktigaste slutsatserna från kommittéernas granskning av medlemsstaternas åtgärder i syfte att följa upp bland annat förra årets rekommendationer samt av årets rekommendationer.

Jag föreslår på underpunkt b att Sverige på rådsmötet ställer sig bakom att godkänna yttrandena från Sysselsättningskommittén respektive Kommittén för socialt skydd.

2017/18:39
15 juni

Anf. 32 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD):

Här hänvisar vi till samma avvikande mening som under a.

Anf. 33 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt och en avvikande mening anmäld av Sverigedemokraterna.

Anf. 34 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Då gör jag över till dagordningspunkt 8 c. Där väntas ministrarna nå en politisk överenskommelse om ett förslag till reviderade riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik.

Kommissionen presenterade förslaget till reviderade riktlinjer i november. Sysselsättningsriktlinjerna ligger tillsammans med de ekonomiska riktlinjerna till grund för de landsspecifika rekommendationerna inom terminen som vi precis behandlat under dagordningspunkt 8 a.

Jag överlade med arbetsmarknadsutskottet om förslaget i januari. Riktlinjerna har behandlats i rådsstrukturen under våren, och i behandlingen har vi fått gott gehör för de synpunkter vi fört fram baserade på ståndpunkten från överläggningen med arbetsmarknadsutskottet.

Jag föreslår därför att Sverige vid rådsmötet ställer sig bakom den politiska överenskommelsen på dagordningspunkt 8 c.

Anf. 35 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD):

Även här har vi en avvikande mening.

Förslaget består av fyra reviderade riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik. Vi anser att alla dessa fyra punkter faller inom ramen för nationella ansvarsområden. Det ska således vara upp till varje enskild medlemsstat att bestämma behovet, utvärderingstakten och önskvärda målnivåer inom återstående punkter.

Anf. 36 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns majoritet för regeringens här redovisade ståndpunkt och en avvikande mening anmäld av Sverigedemokraterna.

Under denna dagordningspunkt är det en riktlinjedebatt, och där finns det majoritet för regeringens ståndpunkt och en avvikande mening under a, b och c anmäld av Sverigedemokraterna.

Anf. 37 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Jag måste kanske säga någonting om riktlinjedebatten.

Ordförande! Jag tänker i diskussionen göra ett inlägg som ligger i linje med det som är på nästa punkt på dagordningen, nämligen framtidens arbete. Där har Sverige fått gott gehör för de synpunkter som vi har fört fram. De gäller bland annat jämställd arbetsmarknad, utmaningarna och

möjligheterna med digitaliseringen, behovet av kompetensutveckling och att hitta vägar in på arbetsmarknaden för nyanlända. Jag har alltså för avsikt att göra ett inlägg i linje med det förslag som finns på rådsslutsatser om framtidens arbete.

Anf. 38 VICE ORDFÖRANDE:

Då lämnar jag återigen ordet fritt. Vi är alltså på huvudpunkten nu, dagordningspunkt 8.

Jag upprepar att det finns majoritet för regeringens här redovisade ståndpunkt inklusive diskussionen och en avvikande mening anmäld under a, b och c av Sverigedemokraterna.

Vi övergår till dagordningspunkt 9, Rådets slutsatser om framtidens arbete: ett livscykelperspektiv.

Anf. 39 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S):

Här handlar det om att anta rådsslutsatser. Digitalisering av framtidens arbetsmarknad har diskuterats i flera olika sammanhang. När Estland hade ordförandeskapet förra hösten tog man initiativ till rådsslutser på detta tema. Också nuvarande ordförande, Bulgarien, uppmärksammar frågan genom rådsslutsatser.

I utkastet till slutsatser framhålls att teknologisk utveckling, digitalisering, globalisering och demografiska förändringar framskridit i snabb takt, vilket får påverkan på samhället i stort och på olika delar av arbetsmarknaden.

I utkastet till rådsslutsatser nämns särskilt påverkan på arbetsmarknad, övergångar och sysselsättning, färdigheter och utbildning, nya sätt att organisera arbetet och arbetsvillkor.

Jag överlade med arbetsmarknadsutskottet om dessa rådsslutsatser den 15 maj. Regeringen tycker att rådsslutsatserna belyser behovet av goda arbetsvillkor och väl fungerande arbetsmarknadspolitik som satsningar på utbildning, livslångt lärande och omställning för att beakta förändringar på arbetsmarknaden.

Det är särskilt positivt, tycker vi, att rådsslutsatserna tar upp arbetsmarknadens parter roll i att möta förändringar på en föränderlig arbetsmarknad, vikten av att underlätta framväxten av nya jobb som möjliggörs genom digitalisering, insatser för att bryta den könssegregerade arbetsmarknaden i både mans- och kvinnodominerade sektorer samt betydelsen av insatser som syftar till nyanländas etablering.

Mot den bakgrunden föreslår jag att Sverige ställer sig bakom att anta rådsslutsatserna.

Anf. 40 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD):

Vi har en avvikande mening per den 15 maj som vi vill anmäla även här.

Anf. 41 VICE ORDFÖRANDE:

Jag konstaterar att det finns majoritet för regeringens här redovisade ståndpunkt och en avvikande mening anmäld av Sverigedemokraterna.

Vi går vidare till dagordningspunkt 10, Slutsatser om Fri rörlighet för arbetstagare – den grundläggande friheten är garanterad, men bättre riktat EU-stöd skulle främja rörligheten.

2017/18:39
15 juni

Anf. 42 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA
JOHANSSON (S):

Punkten handlar om rådsslutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport. Rådet tar fram slutsatser om revisionsrättens särskilda rapporter som ett led i analysen av resultatet.

Det är ganska kortfattade slutsatser, som ni sett om ni haft möjlighet att läsa dem. Det framhålls att den grundläggande fria rörligheten för arbetstagare är garanterad men att förbättringar kan göras, precis som revisionsrätten fastslår i sin rapport. Man belyser en rad åtgärder som kommissionen och medlemsstaterna vidtar för att säkerställa arbetstagarnas fria rörlighet på den europeiska arbetsmarknaden. Bland annat betonas betydelsen av informationsverktyg, reformen av Eures och ökade synergier mellan EU-finansierade instrument.

Jag föreslår att Sverige på rådsmötet ställer sig bakom antagandet av rådsslutsatserna.

Anf. 43 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt.

Då har vi kommit till dagordningspunkt 13, Övriga frågor. Finns det något speciellt att redovisa där?

Anf. 44 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA
JOHANSSON (S):

Nej, men jag svarar gärna på frågor om nämnden har sådana.

Anf. 45 VICE ORDFÖRANDEN:

Då frågar vi nämnden om någon önskar information om något. Det tycks inte vara fallet.

Då har vi kommit till vägs ände. Vi tackar statsrådet och önskar trevlig helg samt framgång och lycka på kommande rådsmöte.

Anf. 46 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA
JOHANSSON (S):

Tack så mycket! Detsamma!

§ 2 Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor

Socialminister Annika Strandhäll

Återrapport från Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor den 15 mars 2018

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor den 21–22 juni 2018

Anf. 47 VICE ORDFÖRANDE:

Vi önskar socialminister Annika Strandhäll och hennes medarbetare välkomna till dagens EU-nämndssammanträde.

Vi börjar med återrapport från möte i rådet den 15 mars. Därefter kommer information och samråd inför möte i rådet den 21–22 juni.

Statsrådet! Finns det något utöver det skriftliga att redovisa?

Anf. 48 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Herr ordförande! Jag skulle vilja hänvisa till de rapporter som nämnden har fått ta del av. Om ni har frågor svarar jag naturligtvis gärna på dem.

Anf. 49 VICE ORDFÖRANDE:

Det finns inga frågor. Vi lägger dem till handlingarna.

Vi går över till information och samråd inför mötet i rådet den 21–22 juni. Första punkten för statsrådets del är dagordningspunkt 3, Översyn av förordningarna om samordning av de sociala trygghetssystemen (883/2004 och 987/2009).

Anf. 50 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Herr ordförande! Epsco ska den 21 juni besluta om en allmän inriktning om delar av förslaget till ändringar i förordning 883 och dess tillämpningsförordning 987, som samordnar de sociala trygghetssystemen i EU.

Ambitionen är att det slutgiltiga förslaget ska beslutas före nästa Europaparlamentsval våren 2019. Det senaste tillfället för överläggning ägde rum i socialförsäkringsutskottet den 31 maj, och där fick regeringen stöd för sin föreslagna ståndpunkt.

Som utskottet känner till lades förslaget om ändrade samordningsbestämmelser fram av kommissionen den 13 december 2016. Förslaget är omfattande och syftar enligt kommissionen till att fortsätta moderniseringen av bestämmelserna för att spegla de sociala och ekonomiska förutsättningarna i medlemsstaterna.

I oktober och december 2017 fattades beslut om partiell allmän inriktning i de delar som rör likabehandling, tillämplig lagstiftning, familjeförmåner och förmåner vid långvarigt vårdbehov. Jag avser inte att återupprepa någonting i dessa delar utan hänvisar till vad som har sagts vid dessa tillfällen. Jag kommer därför i dag att gå in på de återstående delarna av förslaget, som har förhandlats sedan i januari i år.

Vad gäller arbetslöshetsförmånerna har förhandlingarna resulterat i ändringar i tre olika delar.

Den första delen gäller exporten av arbetslöshetsförmåner för att söka arbete i en annan medlemsstat. Tiden för export – tre månader – kvarstår även framöver. En medlemsstat har dock möjlighet att besluta att exporttiden ska kunna förlängas till hela den period som förmånen betalas ut, men det är alltså en medlemsstats eget beslut.

Den andra förändringen rör rätten att sammanlägga försäkringsperioder för att kunna få en arbetslöshetsförmån från en medlemsstat. Det införs nu en kvalifikationsperiod på en månad som den enskilde måste uppnå för att, när den blir arbetslös, få sammanlägga försäkringsperioder. Om personen i fråga inte uppnått en månad innan hen blir arbetslös ska den föregående medlemsstaten pröva rätten till ersättning och om kvalifikationsperioden på en månad möjligtvis har uppnåtts där. Detta innebär att den föregående medlemsstaten i en sådan situation även får tillbaka ansvaret för övriga förmånsslag.

Det tredje förslaget handlar om gränsarbetare som bor i en medlemsstat men som arbetar längre tid än tre månader i en annan medlemsstat. I en sådan situation blir det arbetslandet som ska ansvara för arbetslöshetsförmåner för det fall att personen blir helt arbetslös. Som en följd av denna ändring tas bestämmelserna om återbetalning av arbetslöshetsförmåner mellan medlemsstaterna bort. Dessutom ändras lagvalsreglerna för personer som får arbetslöshetsförmåner från en medlemsstat och samtidigt arbetar deltid i en annan medlemsstat. Det införs en bestämmelse om att dessa personer ska omfattas av lagstiftningen i det land som betalar ut arbetslöshetsförmånerna.

De övriga delarna av förslaget rör framför allt bestämmelser avseende handläggning och mer effektiv beslutsgång. Till att börja med blir regelverket för indrivning av avgifter och förmåner mer enhetligt vad gäller indrivning av skatter enligt indrivningsdirektivet. Möjligheten att kvitta felaktiga in- och utbetalningar mellan medlemsstaterna i de fall där fel land betalat ut förmåner eller tagit in avgifter kommer att förbättras. Detta är tänkt att leda till färre och mindre återkrav för enskilda och företag.

Vidare innehåller förslaget anpassningar i förhållande till den nya data-skyddsförordningen och ger bättre möjlighet att utbyta information mellan institutioner i olika medlemsstater i gränsöverskridande ärenden av social-försäkringskaraktär.

Kommissionen får dessutom befogenhet att besluta om ändringar i bilagorna till förordning 883/2004. Det är tänkt att de nya bestämmelserna ska börja tillämpas ett till två år efter ikraftträdandedatumet, det vill säga under 2020 eller 2021.

Regeringen avser att vid rådsmötet framföra ståndpunkter i enlighet med vad som överlades i socialförsäkringsutskottet den 31 maj och som framgår av den rådspromemoria som nämnden har fått ta del av inför dagens sammanträde. I enlighet med överläggningen bedömer regeringen att Sverige bör kunna stödja en allmän inriktning om revideringen av förordning 883, som samordnar de nationella trygghetssystemen.

Det kan dock inte uteslutas att andra medlemsstater lägger fram alternativa förslag. För det fall att det blir aktuellt med ändringsförslag bör Sverige kunna godta förslag som innebär ytterligare skärpta regler i syfte att motverka fel och bedrägerier samt som i övrigt är förenliga med övriga

2017/18:39
15 juni

allmänna målsättningar och ingångsvärden som regeringen har förankrat hos riksdagen.

Regeringen anser emellertid att Sverige inte bör godta eventuella ändringsförslag som kan innebära en inskränkning i medlemsstaternas nationella kompetens vad gäller utformandet av de sociala trygghetssystemen eller som innebär att fler förmåner omfattas av bestämmelserna eller att fler förmåner kan betalas ut vid bosättning i en annan medlemsstat.

Anf. 51 TINA ACKETOFT (L):

Tack så mycket för redogörelsen, statsrådet!

Det låter som en klok inställning som regeringen har i denna fråga – att säga att vi är för moderniseringar och skärpningar men att vi inte är för ytterligare inskränkningar i den nationella kompetensen eller försämringar för våra svenska medborgare.

Jag kommer från gränsregionen Öresund, där vi har ett stort antal arbetspendlare som absolut arbetar mer än tre månader på andra sidan gränsen, det vill säga i Danmark. Ett system som är enhetligt, tydligare och mer rättssäkert är något som vi – Marie Granlund är från samma region – har hållit på att hoppa och skrika om sedan bron byggdes, om inte ännu tidigare. Detta ser vi därför som ett bra steg i rätt riktning.

Liberalerna ställer sig också bakom det eventuella utökade mandat som statsrådet kan behöva i förhandlingarna.

Anf. 52 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD):

Vi har en avvikande mening som har lagts fram i socialförsäkringsutskottet och som vi vill ställa oss bakom.

Anf. 53 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns majoritet för regeringens här redovisade ståndpunkt. En avvikande mening har anmälts av Sverigedemokraterna.

Vi går över till dagordningspunkt 11, Slutsatser om en integrerad politik för barns tidiga utveckling som ett verktyg för att minska fattigdomen och främja social delaktighet.

Anf. 54 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Denna dagordningspunkt gäller antagande vid Epscorådet av rådsslutsatser om barns tidiga utveckling. Detta är egentligen statsrådet Hallengrens fråga, men jag kommer att redogöra för den i hennes ställe.

Regeringen välkomnar att rådsslutsatserna framhåller att samhälleliga institutioner av stor betydelse för barns tidiga utveckling behöver bedriva verksamhet med kvalitet och vara tillgängliga för alla och inkluderande. Exempel på sådana institutioner är förskola, hälsovård för barn och andra slags stödinsatser till barn och föräldrar.

Med anledning av att digitalisering blir en allt större del av även yngre barns liv och att kunskapen om hur yngre barn påverkas av digitalisering behöver öka anser regeringen att det är bra att rådsslutsatserna reflekterar över denna utveckling.

Regeringen anser även att det är bra att rådsslutsatserna beaktar ett jämställdhetsperspektiv och att det refereras till de rättigheter som barnet har enligt FN:s konvention om barnets rättigheter. Regeringen föreslår mot bakgrund av detta av Sverige ställer sig bakom ett antagande av rådsslutsatserna på Epscorådsmötet den 21 juni.

Anf. 55 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD):

Jag har från våra ledamöter i socialutskottet fått ett förslag till avvikande mening som ännu inte framförts där. Jag kommer att läsa upp den här.

”Sverigedemokraterna vill anmäla avvikande mening. Barn-, hälso- och sociala frågor ska beslutas inom nationella kompetenser. Vi anser att Sverige bör stå upp för sin suveränitet i de frågorna. Vi ska kunna avgöra själva om samhällsliga institutioner. Det är inget som rådsslutsatserna ska ha befogenhet att reflektera i ramar av utveckling inom dessa politiska områden. Vi i Sverige ska se till att utveckla socioekonomiska program ... och ifall vi ser behov av ett utökat samarbete med andra länder; europeiska eller icke-europeiska, ska vi kunna göra det på en mellanstatlig nivå, i stället av att lägga över den kompetensen på EU.”

Jag kommer att lämna in detta skriftligt också.

Anf. 56 VICE ORDFÖRANDE:

Jag konstaterar att det finns majoritet för regeringens här redovisade ståndpunkt samt en avvikande mening anmäld av Sverigedemokraterna.

Vi går över till dagordningspunkt 12, 2018 års rapport om pensionernas tillräcklighet: Viktiga slutsatser om Gemensam rapport från kommittén för socialt skydd och kommissionen.

Anf. 57 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Ordförande! *The Pension Adequacy Report* är en rapport som tas fram vart tredje år gemensamt av EU-kommissionen och kommittén för socialt skydd. Rapporten för 2018 inleds med en sammanfattning av rapportens centrala slutsatser eller huvudbudskap. Dessa förväntas rådet ställa sig bakom på Epscomötet den 21 juni, och rapporten i sin helhet biläggs rådet för kännedom.

Huvudbudskapen är formulerade på en övergripande nivå. Dock är det värt att notera att budskapen har en trend mot att medlemsstaternas reformer på pensionsområdet nu fokuserar mer på tillräckligheten än tidigare. Detta ska ses i ljuset av ett starkt fokus på reformer med syfte att stärka den finansiella hållbarheten efter den ekonomiska krisen, som inleddes 2008.

Den demografiska utvecklingen lyfts givetvis också fram som en stor utmaning för många EU-länder liksom skillnaden i pensioner mellan kvinnor och män. Den är fortfarande stor, vilket också belyses.

Enligt rapporten är kvinnors pensioner i genomsnitt 37 procent lägre än mäns, vilket är ett resultat av lägre löner och ett kortare arbetsliv. Det övergripande budskapet är att ytterligare reformer och åtgärder krävs i medlemsstaterna för att tillförsäkra tillräckliga pensioner, nu och i framtiden i pensionssystemet, som är finansiellt hållbara.

Regeringen föreslår att Sverige på rådsmötet ställer sig bakom godkännandet av huvudbudskapen i rapporten från kommittén för socialt skydd och kommissionen.

Anf. 58 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD):

Även här har vi en avvikande mening, som jag ska läsa upp och lämna in skriftligt efteråt.

”Sverigedemokraterna är positiva till att den ekonomiska situationen för de äldre uppmärksammas. Däremot anser vi att Europeiska Unionen

och i synnerhet kommissionen inte ska blanda sig in i och ge råd kring utformningen av nationella angelägenheter så som försäkringsskydd och sociala skydd exempelvis föräldraförsäkringen. MS välfärdsfunktioner är i sin natur olika och baseras på ländernas ekonomiska förutsättningar samtidigt som de har utvecklats över tid vilket har medfört en kulturell förankring som i sin tur har format tanke- och agerandemönster hos medborgarna. Ett försök att likställa försäkringsystemet för att uppnå en likformighet kommer att bli kostsam och i värsta fall skadlig när kulturella olikheter åsidosätts för att finna en lösning för samtliga.”

Anf. 59 TINA ACKETOFT (L):

På denna punkt, precis som på de tidigare, blir det tydligt att vi måste ha ett EU där vi har en social nivå som är acceptabel för alla de 27 – 28 än så länge – länderna.

Jag blir glad över detta. När vi hade denna punkt uppe i EU-nämnden tidigare lyfte vi upp frågan om äldres förmåga att vara kvar i arbetslivet längre och den påverkan detta har på stabiliteten i hela systemet. Igen: Jag är glad att Sverige har kunnat påverka i rätt riktning och att vi är tydliga med att det, om systemet ska hänga ihop, inte bara är Sveriges äldre som måste ha bra pensioner, utan alla äldre inom EU måste ha det om vi inte ska ha människor som anser att de måste sitta på gatorna i ett annat land och tigga, för att hårdra det hela.

Jag är tacksam för regeringens inställning och arbete under denna punkt.

Anf. 60 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt med avvikande mening anmäld från Sverigedemokraterna.

Vi går vi vidare till dagordningspunkt 13, Övriga frågor. Ingen begär ordet.

Vi går vidare till dagordningspunkt 14, Förordning om utvärdering av medicinsk teknik.

Anf. 61 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Herr ordförande! Ordförandeskapet har tagit initiativ till en riktlinjedebatt vid Epsco den 22 juni gällande det förslag till förordning om utvärdering av medicinsk teknik och ändring av direktiv 2011/24 som kommissionen presenterade den 31 januari i år.

Förslaget till förordning ska reglera arbetet kring Health Technology Assessment, så kallad HTA, på unionsnivå. HTA brukar på svenska översättas med utvärdering av metoder inom hälso- och sjukvården.

Socialutskottet har informerats den 6 februari, och överläggningar med utskottet hölls den 10 april. Utskottet har också fått information inför riktlinjedebatten den 7 juni.

I underlaget som ordförandeskapet har tagit fram inför riktlinjedebatten noterar man att det överlag finns stöd för ett fortsatt samarbete på HTA-området inom EU och att förhandlingarna präglas av en konstruktiv anda.

Ordförandeskapet konstaterar samtidigt att många medlemsstater har uttryckt tveksamheter avseende bland annat val av rättslig grund, hur förslaget förhåller sig till medlemsstaternas nationella kompetens och de

delar i förslaget som innebär obligatorisk användning av gemensamma kliniska bedömningar. Ordförandeskapet har därför inbjudit rådet att ge vägledning i den fortsatta behandlingen av förslaget till förordning.

Det svenska inlägget vid riktlinjedebatten bör på ett övergripande plan välkomna ett fortsatt europeiskt samarbete beträffande HTA. HTA-samarbete på EU-nivå bör i första hand syfta till att främja folkhälsan och organiseras på ett sådant sätt att HTA-analyserna fungerar i den nationella och den lokala kontexten. Det är vidare viktigt att regelverket är tillräckligt tydligt samt utformat så att fördelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna även fortsättningsvis respekteras.

Detta förslås vara inriktningen på det svenska inlägget vid riktlinjedebatten.

Anf. 62 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD):

Även här har vi en avvikande mening som tidigare inte har framförts. Jag läser upp den och lämnar in den skriftligt sedan.

”Sverigedemokraterna ställer sig negativa till EU:s utökade befogenheter vad gäller utvärdering av medicinsk teknik. Det saknas konsekvensanalyser vad gäller förordningens påverkan på en rad viktiga områden, såsom myndigheternas självständighet, den kommunala finansieringsprincipen och den svenska offentlighets- och sekretessregleringen. Dessutom kommer det här förslaget innebära utökade kostnader i för av ett centralt sekretariat vid kommissionen som ska tillhandahålla administrativt stöd, vetenskapligt stöd och IT-stöd. Vår bedömning är att regeringen borde sätta tvärstopp för det här förslaget.”

Anf. 63 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns majoritet för regeringens här redovisade ståndpunkt med avvikande mening anmäld från Sverigedemokraterna.

Vi går vidare till dagordningspunkt 15 om det framtida samarbetet på hälsoområdet inom EU.

Anf. 64 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Det bulgariska ordförandeskapet har alltså tagit initiativ till en riktlinjedebatt om hälsans framtid inom EU.

I bakgrundsunderlaget inför diskussionen har ordförandeskapet presenterat två diskussionsfrågor. Den första frågan handlar om hur medlemsstaterna kan utforma hälsoagendan inom ramen för den av fördraget givna kompetensfördelningen. Den andra frågan avser på vilka områden som medlemsstaterna anser att det finns mervärde av att samarbeta kring och vad som är rätt ramverk och riktning för arbetet.

Det finns flera sammanfallande anledningar till att ordförandeskapet väljer att fokusera på denna fråga: det nyligen presenterade förslaget till flerårig budgetram för EU, arbetet med den europeiska pelaren för sociala rättigheter och det kommande valet till Europaparlamentet.

En arbetslunch hölls också på detta tema vid det informella hälsoministtermötet i Sofia i april.

Det kan också konstateras att EU:s medlemsstater står inför många gemensamma utmaningar på hälsoområdet, till exempel avseende ökad ojämlikhet i hälsa, och gränsöverskridande hälsohot, till exempel

antibiotikaresistens, samt ett behov av att se över hälso- och sjukvårdssystemen.

Arbetet på hälsoområdet regleras huvudsakligen i artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

På hälsoområdet kan EU, enligt den kompetensfördelning som är föreslagen i fördragen, komplettera den nationella politiken, bland annat vad gäller att förbättra folkhälsan och förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor.

EU kan också fatta beslut på ett antal hälsorelaterade områden, bland annat vad gäller åtgärder för att fastställa höga kvalitets- och säkerhetsstandarder för läkemedel och medicintekniska produkter.

Vid diskussionen avser regeringen att framföra att hälsofrågorna inom ramen för befintlig kompetensfördelning ska bibehållas på EU:s politiska dagordning på ett sådant sätt att hälsa är en fortsatt prioritering.

Regeringen anser att insatser ska utarbetas utifrån medlemsstaternas behov och önskemål på områden där det finns ett tydligt mervärde av samarbete på EU-nivå. Områden där ett sådant mervärde finns är exempelvis förebyggande och kontroll av spridningen av allvarliga gränsöverskridande hälsohot, såsom till exempel antibiotikaresistens, och hantering av de gränsöverskridande aspekterna av alkohol. EU:s medlemsstater kan även samarbeta genom att utbyta kunskap och erfarenheter, till exempel avseende hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande insatser.

Regeringen ser också positivt på att föra samtal om hälso- och sjukvården inom EU med syfte att lära av varandra. Hälsooperspektivet bör även beaktas kontinuerligt när olika initiativ och insatser utarbetas och genomförs inom EU där så är relevant.

Anf. 65 TINA ACKETOFT (L):

Vi har naturligtvis ingen reservation mot detta. Däremot skulle jag vilja göra ett medskick. När vi nu samtalar om att vi ska kunna utbyta kunskaper och erfarenheter inom EU när det gäller just sjukvård och sjukdomar och att lära av varandra handlar det faktiskt också om, när det gäller sällsynta sjukdomar och väldigt specialiserad vård, att man inte bara utbyter erfarenheter utan faktiskt också har kompetenscentrum gemensamt inom EU. Det är ett medskick och något som jag vill påminna om. Jag vet nämligen att Liberalerna har lyft fram detta tidigare.

Anf. 66 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Herr ordförande! Jag tackar Tina Acketoft för detta medskick och de konstruktiva inspelen under denna dialog.

Anf. 67 VICE ORDFÖRANDEN:

Med tanke på protokollet undrar jag om statsrådet bifaller Tina Acketofts medskick.

Anf. 68 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Ja, det är absolut ok.

Anf. 69 VICE ORDFÖRANDEN:

Då har vi noterat detta.

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till dagordningspunkt 16, Slutsatser om hälsosam kost för barn: framtid i hälsa i Europa.

Anf. 70 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Det bulgariska ordförandeskapet har som prioritering valt att ta fram rådsslutsatser på temat hälsosamma matvanor för barn – Europas hälsosamma framtid.

Vid Epscorådet den 22 juni förutses att dessa rådsslutsatser antas. I utkastet till slutsatserna lyfter man fram bland annat vikten av riskfaktorer för icke smittsamma sjukdomar, att hälsoaspekten måste inkluderas i fler policyområden, den sociala och ekonomiska miljöns nyckelroll för hälsa och att denna miljö ska stödja bra matvanor samt betydelsen av forskning inom folkhälsa kring dessa frågor.

I utkastet betonas också vikten av att fortsätta pågående arbete med att förhindra barnfetma genom att bland annat utbyta erfarenheter och kunskap på området nutrition för barn. Det handlar till exempel om att fortsätta arbetet med implementeringen av EU:s handlingsplan mot barnfetma 2014–2020, särskilt vad gäller gränsöverskridande frågor som kan handla om till exempel marknadsföring riktad mot barn.

Regeringens ståndpunkt är att de föreslagna rådsslutsatserna håller sig inom EU:s kompetens på hälso- och sjukvårdsområdet såsom den är uttryckt i artikel 168 i fördraget om EU:s funktionssätt. Slutsatserna innehåller en tydlig politisk signal om vikten av arbetet mot barnfetma i medlemsstaterna och i EU och ligger i linje med nationell politik på området.

Rådsslutsatserna kommer också att bidra med ett relevant mervärde till EU:s handlingsplan mot barnfetma – ett viktigt instrument på området.

Utkastet till rådsslutsatser har förhandlats vid två rådsarbetsgruppsmöten under våren, och det har funnits en bred uppslutning bland medlemsstaterna. Information har lämnats till socialutskottet den 6 februari, och överläggning hölls den 7 juni.

Regeringen föreslår att Sverige på rådsrådet ställer sig bakom ett antagande av utkastet till rådsslutsatser.

Anf. 71 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt.

Vi går vidare till dagordningspunkt 17, Övriga frågor om bland annat aktuellt lagstiftningsförslag.

Ingen begär ordet. Då tackar vi för statsrådets medverkan och önskar en trevlig helg och framgång på kommande rådsråd.

Anf. 72 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S):

Jag tackar herr ordförande för det och önskar nämnden en trevlig helg.

§ 3 Jordbruk och fiske
Statssekreterare Elisabeth Backteman
Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för jordbruk och fiske den 16 april 2018
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för jordbruk och fiske den 18 juni 2018

2017/18:39
15 juni

Anf. 73 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statssekreterare Elisabeth Backteman med medarbetare välkomna till nämndens sammanträde.

Det finns en återrapport från möte i rådet den 16 april 2018. Finns det något utöver det skriftliga att tillägga från statssekreterarens sida?

Anf. 74 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

Nej, det finns inget att tillägga.

Anf. 75 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi anmäler återrapporten till protokollet.

Vi går vidare till information och samråd inför möte i rådet den 18 juni och börjar med dagordningspunkt 3, Förordning om Europeiska havs- och fiskerifonden.

Anf. 76 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

Herr ordförande! På rådsmötet kommer kommissionen att presentera förslaget till ny förordning för Europeiska havs- och fiskerifonden för perioden 2021–2027. Presentationen kommer att följas av ett första meningsutbyte.

Förslaget kom i tisdags, och en djupare analys av innehållet har precis påbörjats. Regeringen har dock några övergripande och principiella ståndpunkter kring förslaget.

Regeringens övergripande position är en minskad EU-budget och en stabiliserad svensk EU-avgift. Det innebär bland annat att regeringen ska verka för att tillämpningsområdet för fonden inte utökas jämfört med dagens utformning, för att åtgärder som är kapacitetsdrivande utgår ur fonden och för att åtgärder som har karaktär av kompensation minskar.

Budgetutrymmet för kommissionen att använda under direkt eller indirekt förvaltning bör inte heller öka.

Vidare avser regeringen att verka för att Europeiska havs- och fiskerifonden även i fortsättningen ska utgöra det finansiella verktyget för att understödja genomförandet av EU:s gemensamma fiskeripolitik och därmed ett långsiktigt hållbart fiske samt EU:s integrerade havspolitik, vilka bör vara prioriterade områden.

Även förenkling gällande genomförandet av fonden är en prioriterad fråga för regeringen. Den administrativa bördan bör stå i proportion till fondens storlek.

Anf. 77 AMINEH KAKABAVEH (V):

Ordförande! Tack så mycket för föredragningen! Vi i Vänsterpartiet har ett medskick gällande denna punkt. Vi menar att EU:s fiskerifond understöder ohållbart, storskaligt industrifiske. Det är positivt att regeringen

vill ta bort bidrag som ökar kapaciteten, men vi menar att fiskerifonden i sig är felaktig och borde avvecklas. Precis som jordbruket borde fiskeindustrin kunna stå på egna ben och endast få bidrag i undantagsfall.

Detta är, såvitt jag vet, en diskussionspunkt, och i den diskussionen borde Sverige framföra just detta: att fonden ska avvecklas.

Anf. 78 JESPER SKALBERG KARLSSON (M):

Ordförande! Tack till statssekreteraren för föredragningen! Det är lätt att ställa sig bakom de principiella inriktningar som regeringen ger uttryck för här, men vi ser fram emot att återkomma i detta ärende när det lite mer utkristalliserar sig hur förändringen kommer att påverka både Sverige och andra länder som fiskar i vårt nära vatten.

Anf. 79 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag vill tillägga en frågeställning. Det har ganska många gånger diskuterats huruvida gemenskapen ska betala de fiskeriavtal som finns med tredjeland. Innebörden har, i alla fall från svensk sida, varit att den som nyttjar dessa avtal ska betala vad de kostar. Är detta något som statssekreteraren och sedermera statsrådet kommer att driva även fortsättningsvis eller inte?

Anf. 80 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

På ordförandens fråga är svaret att detta också är regeringens ståndpunkt, och den driver vi inom ramen för fiskepartnerskapsavtalen.

Anf. 81 VICE ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till punkt 4, Förordning om ändring av rådets förordningar vad gäller fiskerikontroll.

Anf. 82 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

Ordförande! Kommissionen kommer vid rådsmötet att presentera ett förslag om ändring av rådets förordningar rörande fiskerikontroll, och rådet kommer att ha ett första meningsutbyte. Effektiv fiskerikontroll är ett mycket viktigt verktyg för att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken och särskilt för att nå politikens mål.

Regeringen anser att det är viktigt att den gemensamma fiskeripolitiken är trovärdig. En förbättrad effektiv fiskerikontroll är nyckeln till vårt mål att ha hav i balans och en bra förvaltning av fiskeriresurserna. Bra fiskerikontroll är även nyckeln till en sund konkurrens mellan fiskets aktörer och mellan medlemsstaterna.

Det förslag som nu presenteras bygger på samma ansats som nuvarande kontrollförordning, men det rättar till dagens brister, reviderar och samlar ihop kontrollbestämmelser som i dag finns i flera rättsakter. Vi kan se att förslaget är ambitiöst, och regeringen välkomnar syftet att förbättra och effektivisera fiskerikontrollen.

Vår målsättning är att de reviderade kontrollreglerna ska vara i linje med den gemensamma fiskeripolitiken. Regeringen avser att verka för att kontrollåtgärderna ska vara proportionerliga och leda till förbättrad

fiskerikontroll och rättvisa konkurrensregler för fiskets aktörer samt till förenkling.

Efter överläggning om denna fråga i MJU i går har vi gjort ett förtydligande om att vi anser att det är viktigt med förenkling för fiskets operatörer och myndigheter, så att det enkelt ska gå att uppfylla kontrollkraven. En uppdaterad ståndpunkt skickades till nämnden i går eftermiddag.

Anf. 83 JESPER SKALBERG KARLSSON (M):

Herr ordförande! Även från moderat håll är vi glada att ståndpunkten har uppdaterats. För ledamöter som inte jobbar med fiskefrågor kan detta framstå som en öppen dörr och något som är självklart, men talar man med fiskare och är nära den branschen inser man att detta är nog så viktigt. Det är alltså en bra uppdaterad ståndpunkt.

Anf. 84 VICE ORDFÖRANDE:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går över till dagordningspunkt 5, Meddelande om läget avseende den gemensamma fiskeripolitiken och samrådet om fiskemöjligheterna för 2019.

Anf. 85 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

Ordförande! På rådmötet kommer kommissionen att informera om sitt årliga meddelande om fiskemöjligheter för nästa år. I meddelandet redogör kommissionen för de principer som kommer att ligga till grund för höstens förslag om fiskemöjligheter. Liksom i förra årets meddelande är fokus främst på hur man ska uppnå målen i den gemensamma fiskeripolitiken om maximal hållbar avkastning senast 2020 samt landningsskyldigheten, som ska vara fullt införd 2019.

Kommissionen beskriver också i meddelandet att framsteg görs mot att nå målen men att utmaningar kvarstår, inte minst i Svarta havet och Medelhavet.

Kommissionens principer för fiskemöjligheter för nästa år är i korthet att fiskemöjligheterna ska fastställas enligt Ices rådgivning för MSY-intervall, maximal hållbar avkastning så snart som möjligt och senast 2020 samt att förvaltningsplanerna för Östersjön och Nordsjön ska tillämpas. Om det inte finns exakt vetenskaplig rådgivning ska fiskemöjligheterna grundas på den bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivningen. För bifångster av lågt kommersiellt värde där vetenskaplig rådgivning helt saknas kommer en fall-till-fall-bedömning att göras. För bestånd som delas med tredjeländer ska kommissionen verka för överenskommelser som är förenliga med målen i den gemensamma fiskeripolitiken.

Regeringen är positiv till kommissionens meddelande och anser att det bidrar till ökad transparens och till framförhållning inför de kommande förslagen om fiskemöjligheter för nästa år.

2017/18:39

15 juni

Anf. 86 VICE ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar vi att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går över till dagordningspunkt 6, Reformpaketet för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020. Den är uppdelad i a, b och c.

Anf. 87 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

Kommissionen lade fram sitt reformförslag den 1 juni, och en första presentation av förslaget kommer att hållas för jordbruksministrarna på rådsmötet nu på måndag.

Förslaget består av tre olika förordningar som ligger i linje med de tankar som kommissionen presenterade i november i sitt meddelande *Framtiden för livsmedel och jordbruk*. En överläggning om förslaget till reform skedde i miljö- och jordbruksutskottet i går. Med utgångspunkt från överläggningen avser regeringen att lyfta fram ett antal frågor på rådsmötet på måndag.

Regeringen välkomnar i stort förslaget till reform. Även om förslaget inte är tillräckligt långtgående för att åstadkomma en enklare, mer effektiv och modern politik finns det en potential i att förslaget kan leda till steg i den riktningen.

De föreslagna målen ligger väl i linje med svenska prioriteringar och är en rimlig utgångspunkt för fortsatta diskussioner. Genom målen finns ambitioner att fokusera mer på klimat och miljö och yngre jordbrukare och att satsa på rådgivning, innovation och digitalisering. Det finns även möjlighet att satsa på landsbygdsutveckling i linje med regeringens förslag till en sammanhållen landsbygdspolitik.

Regeringen är positiv till kommissionens utgångspunkt om att ge medlemsländerna ökad flexibilitet i genomförandet av politiken och att politiken i högre grad ska vara resultatorienterad. Kommissionens förslag om att ta bort förgröningsstödet är bra, men regeringen är kritisk till förslaget om nya obligatoriska grundvillkor. En resultatorienterad politik bör ge möjlighet att utforma miljöåtgärder som är anpassade till de behov som finns lokalt och regionalt.

Förslaget om miljöprogram i pelare ett är något som regeringen preliminärt är positiv till. Det bör dock även här råda större frihet för länderna att ha möjlighet att välja om miljöåtgärderna ska genomföras inom den första eller den andra pelaren.

Regeringen anser även att det är viktigt att stödet utformas på ett sätt som inte resulterar i att lågt ställda nationella klimat- och miljökrav skapar konkurrensfördelar för enskilda medlemsländer. Ett annat förslag som regeringen anser bör vara frivilligt att införa är det om takbelopp för höga stöd.

Det finns med andra ord både delar i förslaget som innebär en förenkling och delar som inte ligger i linje med en enklare politik. Regeringen avser därför att betona vikten av regelförenkling för att säkerställa en enklare och mer effektiv politik för stödmottagare och myndigheter.

En annan fråga som är viktig är fortsatt marknadsorientering. Detta område nämns i ett särskilt mål, vilket är positivt. Det finns medlemsländer som önskar fler kopplade stöd och marknadsregleringar. Regeringen avser att vid behov lyfta frågan om vikten av att säkerställa en marknadsorienterad politik.

Även om jordbruksministrarna inte kommer att förhandla om budgeten kommer denna fråga att komma upp. Regeringen välkomnar att vissa neddragningar har gjorts inom den gemensamma jordbrukspolitiken, men ytterligare neddragningar är nödvändiga. Det är viktigt att detta sker på ett sätt som säkerställer en effektiv jordbruks- och landsbygdspolitik.

Regeringen är positiv till förslaget om en utjämning av stödet mellan medlemsländerna. Förslaget bör leda till att samtliga länder rör sig mot det genomsnittliga stödvärdet.

Under sommaren kommer förslaget att diskuteras i rådsarbetsgrupper, och då kommer ytterligare detaljer att bli kända. Kommissionens målsättning är att slutföra förhandlingarna innan nuvarande europaparlament upplöses nästa vår.

Anf. 88 GUNILLA NORDGREN (M):

Vi sågs ju i miljö- och jordbruksutskottet i går, och vi kan konstatera att vi är överens med regeringen om förenklingar, flexibilitet och neddragningar – där har ni fullt stöd. Det gäller även utjämning, men där vill jag bara fråga hur mycket Sverige påverkas. Jag tror inte att vi påverkas så mycket, och jag tror att LRF har sagt att vi inte gör det. Men jag vill i alla fall ha ställt frågan.

När det gäller tak är vi i princip emot. Om man inför det ändå ska det absolut vara frivilligt. Men vi är emot tanken som sådan. Det bara krånglar till det. Det kommer att vara arrendatorer, bolag, olika ägare och så vidare för att komma undan. Så detta är vi direkt emot, men tvingar man igenom det ska det åtminstone vara frivilligt.

Vi ställde också en fråga i går om detta med att byta mellan pelarna. Någonstans i alla dessa texter har det stått att detta inte kan användas till bredband. Vi ställde frågan i går, men jag tänker att det är bra att jag har ställt den här så att hela EU-nämnden får höra det. Nu är ju detta tidigt i processen, men vi är positiva till regeringens grundläggande inställning. Jag har dessa två frågor bara.

Anf. 89 MARTIN KINNUNEN (SD):

Ordförande! Sverigedemokraterna delar regeringens allmänna inriktning om förenklingar och utjämningar. Vi hade en avvikande mening i går i miljö- och jordbruksutskottet, men vi har kommit fram till att vi ska släppa den.

Anf. 90 AMINEH KAKABAVEH (V):

Jag anmäler avvikande mening på denna punkt med hänvisning till vår reservation i utskottet. Vi menar helt enkelt att det finns en uppenbar risk för att huvudproblemet med den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att kvarstå. Det är en gammalmodig subventionspolitik som inte stimulerar ett modernt och ekologiskt hållbart jordbruk.

Anf. 91 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag vill för egen del anmäla att detta är en rörlig materia. Mycket kommer att hända under arbetets gång. Därför vill jag, och jag tror att ganska många instämmer, förbehålla mig rätten att återkomma när det

kommer nya förslag och inriktningar från kommissionen – för så kommer det att vara.

Anf. 92 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

Jag ska besvara Gunilla Nordgrens två frågor; den första gällde utjämning. Vår bedömning är att Sverige påverkas väldigt marginellt men att vi med den matematiska modellen rör oss mot en nivå som är aningen lägre.

När det gäller din andra fråga, om möjligheterna att inom ramen för pelare två rikta stöd mot bredband, är vår bedömning att detta kommer att vara möjligt. Det finns lite olyckliga skrivningar i olika pressmeddelanden, men vår tolkning är att det kommer att vara möjligt. Bedömningen är dock också att de stora resurserna, precis som under innevarande programperiod och i enlighet med hur vi har agerat, finns inom ramen för regionalfonderna. Det är också så man har velat ha det under denna programperiod. Men möjligheten kommer att finnas.

Anf. 93 VICE ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning i denna fråga och en anmäld avvikande uppfattning från Vänsterpartiet.

Vi går över till punkt 7, Marknadssituationen.

Anf. 94 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

Rådet kommer att behandla frågan om marknadssituationen. Syftet med behandlingen är att göra en lägesuppdatering.

Man kan konstatera att situationen i EU ser positiv ut för de flesta marknadssektorer. Mjölkspriserna ligger fortfarande på en hög nivå. Priserna för skummjörkspulver är dock låga och pressade av att det fortfarande finns stora interventionslager kvar från mjölkkrisen 2015–2016. Priserna för gris och socker är lägre än förra året. Det är dock positivt att kommissionen med jämna mellanrum informerar alla ministrar om utvecklingen på marknaden.

Anf. 95 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi övergår till dagordningspunkten Övriga frågor. Finns det något specifikt som statssekreteraren vill informera om vad gäller övriga frågor?

Anf. 96 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

Nej, det är mer om det finns frågor från ledamöterna.

Anf. 97 VICE ORDFÖRANDEN:

Ingen tycks ha någon fundering eller frågeställning. Vi anmäler saken till protokollet.

Vi tackar för informationen och samrådet och önskar en trevlig helg samt lycka på kommande rådsmöte!

Anf. 98 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN:

Tack detsamma!

Innehållsförteckning

§ 1 Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt

konsumentfrågor	1
Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	1
Anf. 3 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	1
Anf. 5 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 6 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	2
Anf. 7 TINA ACKETOFT (L)	4
Anf. 8 CHRISTIAN HOLM BARENFELD (M)	4
Anf. 9 VICE ORDFÖRANDEN	5
Anf. 10 AMINEH KAKABAVEH (V)	5
Anf. 11 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	5
Anf. 12 CHRISTIAN HOLM BARENFELD (M)	5
Anf. 13 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	6
Anf. 14 VICE ORDFÖRANDEN	6
Anf. 15 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	6
Anf. 16 Kanslirådet KARIN SANDKULL	7
Anf. 17 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	7
Anf. 18 CHRISTIAN HOLM BARENFELD (M)	7
Anf. 19 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD)	7
Anf. 20 TINA ACKETOFT (L)	7
Anf. 21 ERIK SLOTTNER (KD)	8
Anf. 22 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	8
Anf. 23 VICE ORDFÖRANDEN	8
Anf. 24 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	8
Anf. 25 VICE ORDFÖRANDEN	9
Anf. 26 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	9
Anf. 27 VICE ORDFÖRANDEN	9
Anf. 28 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	9
Anf. 29 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD)	10
Anf. 30 VICE ORDFÖRANDEN	10
Anf. 31 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	10
Anf. 32 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD)	10
Anf. 33 VICE ORDFÖRANDEN	10
Anf. 34 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S)	10

Anf. 35 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD)	11
Anf. 36 VICE ORDFÖRANDEN	11
Anf. 37 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S).....	11
Anf. 38 VICE ORDFÖRANDEN	11
Anf. 39 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S).....	12
Anf. 40 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD)	12
Anf. 41 VICE ORDFÖRANDEN	12
Anf. 42 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S).....	12
Anf. 43 VICE ORDFÖRANDEN	13
Anf. 44 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S).....	13
Anf. 45 VICE ORDFÖRANDEN	13
Anf. 46 Arbetsmarknads- och etableringsminister YLVA JOHANSSON (S).....	13
§ 2 Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor	14
Anf. 47 VICE ORDFÖRANDEN	14
Anf. 48 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	14
Anf. 49 VICE ORDFÖRANDEN	14
Anf. 50 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	14
Anf. 51 TINA ACKETOFT (L)	16
Anf. 52 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD)	16
Anf. 53 VICE ORDFÖRANDEN	16
Anf. 54 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	16
Anf. 55 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD)	17
Anf. 56 VICE ORDFÖRANDEN	17
Anf. 57 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	17
Anf. 58 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD)	17
Anf. 59 TINA ACKETOFT (L)	18
Anf. 60 VICE ORDFÖRANDEN	18
Anf. 61 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	18
Anf. 62 SVEN-OLOF SÄLLSTRÖM (SD)	19
Anf. 63 VICE ORDFÖRANDEN	19
Anf. 64 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	19
Anf. 65 TINA ACKETOFT (L)	20
Anf. 66 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	20
Anf. 67 VICE ORDFÖRANDEN	20
Anf. 68 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	20
Anf. 69 VICE ORDFÖRANDEN	20
Anf. 70 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	21
Anf. 71 VICE ORDFÖRANDEN	21
Anf. 72 Socialminister ANNIKA STRANDHÄLL (S)	21
§ 3 Jordbruk och fiske	22
Anf. 73 VICE ORDFÖRANDEN	22
Anf. 74 Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN	22
Anf. 75 VICE ORDFÖRANDEN	22

Anf. 76	Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN22
Anf. 77	AMINEH KAKABAVEH (V)22
Anf. 78	JESPER SKALBERG KARLSSON (M)23
Anf. 79	VICE ORDFÖRANDEN23
Anf. 80	Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN23
Anf. 81	VICE ORDFÖRANDEN23
Anf. 82	Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN23
Anf. 83	JESPER SKALBERG KARLSSON (M)24
Anf. 84	VICE ORDFÖRANDEN24
Anf. 85	Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN24
Anf. 86	VICE ORDFÖRANDEN25
Anf. 87	Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN25
Anf. 88	GUNILLA NORDGREN (M)26
Anf. 89	MARTIN KINNUNEN (SD)26
Anf. 90	AMINEH KAKABAVEH (V)26
Anf. 91	VICE ORDFÖRANDEN26
Anf. 92	Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN27
Anf. 93	VICE ORDFÖRANDEN27
Anf. 94	Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN27
Anf. 95	VICE ORDFÖRANDEN27
Anf. 96	Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN27
Anf. 97	VICE ORDFÖRANDEN27
Anf. 98	Statssekreterare ELISABETH BACKTEMAN27